

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 8 päivänä heinäkuuta 1996,

luvan antamisesta Alankomaille soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 11 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä

(96/432/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY (1), ja erityisesti sen 27 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön kyseisestä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tiettyntyyppisten veropetosten ja veron kiertämisen estämiseksi,

Alankomaiden kuningaskunta on komission 13 päivänä elokuuta 1993 vastaanotetuksi kirjaamalla kirjeellä pyytänyt lupaa ottaa käyttöön direktiivin 11 ja 20 artiklasta poikkeava toimenpide,

tämän direktiivin 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti Alankomaiden kuningaskunnan esittämä pyyntö on annettu tiedoksi muille jäsenvaltioille 13 päivänä syyskuuta 1993,

komissio arvioi 11 päivänä marraskuuta 1993 päivätyssä kirjeessä, että sillä oli vakavia vastaväitteitä Alankomaiden hallituksen esittämän pyynnön osalta, ja pyysi edellä mainitun direktiivin 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti neuvostoa ottamaan asian käsiteltäväksi,

Alankomaiden hallitus on myöhemmin muuttanut pyyntöään supistamalla huomattavasti yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä poikkeavien erityistoimenpiteiden soveltamisalaa,

pyyntö on rajoitettu toimenpiteeseen, jonka tarkoituksena on ottaa käyttöön rakennukseen tai rakennuksen osaan siihen liittyvine maapohjineen perustettavan esineoikeuden osalta vähimmäisveropohja, jos esineoikeuden

saaaja on oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, tai verovelvollinen, joka suorittaa verosta vapautettuja toimia, joiden osalta ei ole arvonlisäveron vähennysoikeutta,

direktiivin 77/388/ETY 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti Alankomaat katsoo, että esineoikeuden perustaminen on tavaroiden luovutusta,

käyttäen hyväkseen mahdollisuutta, joka sille on tarjolla edellä mainitun direktiivin 13 artiklan C kohdan b alakohdan mukaisesti, Alankomaat antaa verovelvollisten valita verotuksen rakennukseen tai rakennuksen osaan siihen liittyvine maapohjineen perustetun esineoikeuden osalta muissa kuin kyseisen direktiivin 4 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, ja tämän johdosta poikkeus koskee myös näitä liiketoimia,

ottamalla käyvän markkina-arvon perusteeksi veron perusteiden määrittämisessä tiettyjen luovutusten osalta ehdotettu toimenpide poikkeaa edellä mainitun direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 kohdan a alakohdasta, jossa säädetään, että veron perusteena on tavaroiden luovutusten osalta oltava kaikki se, mikä muodostaa luovuttajan ostajalta tai kolmannelta saaman tai saatavan vastikkeen, mukaan lukien näiden liiketoimien hintaan suoraan liittyvät tuet,

poikkeustoimenpiteellä on tarkoitus estää veron kiertäminen, joka tapahtuu, kun sopimuspuolet sopivat yhtäältä arvonlisäverolliselle esineoikeudelle epätavallisen alhaisen hinnan ja toisaalta tämän hinnan hyvittämisestä varsinaisen omistusoikeuden, joka on vapautettu arvonlisäverosta, myynnistä saatavalla korkealla hinnalla,

erityistoimenpidettä on sovellettava vain tapauksissa, joissa viranomaiset pystyvät osoittamaan, että edellä mainitun direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti määritetty veron peruste on epätavallisen alhainen; viranomaiset eivät voi toimia pelkän oletuksen perusteella, ja asianomaisille osapuolille on annettava tilaisuus esittää todisteita oman kantansa tueksi, milloin he kiistävät viranomaisten vahvistaman käyvän arvon suuruuden,

poikkeuksen rajoitettu soveltamisala huomioon ottaen erityistoimenpide on suhteessa siihen tavoitteeseen, johon pyritään,

lupa myönnetään vain väliaikaisesti, jotta on mahdollista arvioida toimenpiteen vaikutuksia sen jälkeen, kun sitä on sovellettu tietyn ajanjakson ajan, ja

(1) EYVL N:o L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/7/EY (EYVL N:o L 102, 5.5.1995, s. 18).

kyseessä olevalla poikkeuksella ei ole haitallista vaikutusta Euroopan yhteisön arvonlisäverosta kertyviin omiin varoihin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Alankomaille annetaan lupa direktiivin 77/388/ETY 11 artiklan A kohdan 1 kohdan a alakohdasta poiketen ottaa käypä arvo, sellaisena kuin se on määritelty mainitun direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 kohdan d alakohdassa, veron perusteeksi perustettaessa esineoikeus rakennukseen tai rakennuksen osaan siihen liittyvine maapohjineen, mitä omaisuutta pidetään aineellisenä omaisuutena direktiivin 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jos seuraavat kaksi edellytystä täyttyvät:

- 11 artiklan A kohdan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti määritetty veron peruste on epätavallisen alhainen verrattuna siihen hintaan, jonka omaisuus-

desta voisi saada riippumattomien osapuolten vapaassa hintakilpailussa, ja

- esineoikeuden saaja on oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, tai verovelvollinen henkilö, joka harjoittaa verosta vapautettuja toimintoja, joiden osalta ei ole arvonlisäveron vähennysoikeutta.

2 artikla

Tämä lupa on voimassa 31 päivään joulukuuta 1998.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaille.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 1996.

Neuvoston puolesta

R. QUINN

Puheenjohtaja